

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický týdeník

8/2011

2. března 2011

ročník 96

cena: 13 Kč

Příští číslo vyjde
9. března 2011

Z obsahu

- * Týden manželství
v r. 2011
- * Němečtí evangelíci
v Čechách

Poselství k neděli Estomihi

**PRO JEŽÍŠE JSI DŮLEŽITĚJŠÍ TY,
NEŽ TVÁ SLUŽBA.**

L 10,38-42

Chudák ta pracovitá, výkonná a starostlivá Marta, ta to ale schytala,

vidíte. Mnohý z nás by se jí chtěl zastat. Vždyť někdo se o to všechno musí postarat, když se k tomu její sestra nemá. Avšak zdá se, že Ježíš její starostlivou péči zrovna nechválí. Nepřítakává našemu uhoněnému, ustaranému životnímu stylu, když svým posluchačům říká: „Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?“ Avšak to není zrovna Martin případ. Nehoní se kvůli zvýšení životní úrovně. Ani aby měla perfektně uklizenou domácnost. Stará se sice o jídlo, ale ne pro sebe. Stará se přece zcela nesobecky o jiné. Dokonce o Ježíše a jeho učedníky. Dělá to z lásky k němu. Marta takto slouží Bohu. Když už nemůže s

Ježíšem kázat evangelium, dělá to, co může, dává mu k dispozici svůj dům. Přesto se nezavděčí. Jak to? Že by tato služba nebyla dost duchovní? Ale ne. Ježíšova kritika mluví jinak. Není ani tak kritikou přílišné starostlivosti, ale naší služby Bohu, které se vytrácí to nejdůležitější: Čas na společenství s Kristem. Možná pro samou službu nemáme čas na toho, komu sloužíme. Možná se svou službou pokoušíme maskovat svůj narušený vztah s Kristem. Avšak je to vlastně dobrá zpráva: Ježíš Kristus ještě víc než po naší službě, touží po nás samotných, po společenství s námi.

Pavel Fér,
kazatel Církve bratrské,
Husinec

Z ničeho něco, z něčeho nic

V knize Jobově čteme „on nad nicotou zavěsil zemi“ (27,6) a v epištole k Židům „to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného“ (11,3) Kraličtí překládají „z ničeho jest to, co vidíme, učiněno“. Dovedeme si představit nic? Můžeme si jen pomoci metaforami nebo záporným vymezením. Nic je jakási pustá prázdnota, která prosakovala ještě do počátku stvoření. (Gn 1,1) Nebyly ani rozměry, ani čas, ani barva, ani vůně, ani květinka, natožpak živáček. Jestliže se zpívá „není nutno, není nutno, aby bylo zrovna veselo, hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo“, pak v takové nicotě muselo být k breku smutno. Jak by Hospodin nabitý láskou mohl zůstat v takové praprázdnotě? Toužil po něčem, co by bylo mimo něj, na co by mohl se zalíbním pohledět, a po protějšku, s nímž by mohl být v rozhovoru a jež by mohl milovat. A tak z ničeho pou-

hým svým slovem (Ž 33,9) stvořil nejprve divuplné jeviště a nakonec člověka, bytost sobě podobnou, to jest vztahovou a rozhovoru schopnou. Stvořit z ničeho něco pouhým slovem, to žádný člověk nedovede. Stolař potřebuje dřevo, aby udělal stůl, kovář železo, aby ukoval podkovu, a žádný švec ti z ničeho nevyrobí botu. Však také v hebrejštině je pro stvoření Boží užito zvláštní, jiné sloveso, než pro děláni, činění, formování a kutění lidské. Tvoření z ničeho je lidskému rozumu nepochopitelné. Kraličtí ve svých poznámkách připomínají „samé víry věc to jest, a ne rozumu“ (Žd 11,3). A tak ve víře žasneme, děkujeme a chválíme. Biblické vyprávění o stvoření světa a člověka není ani přírodopis, ani biologie, ani genetika, nýbrž mohutný hymnus na Boží moc, slávu a lásku.

Ale nyní vezme, že také jen Bůh

dovede z něčeho učinit nic. To také žádný člověk nedovede. Spálí něco, zůstane popel, rozbije něco, zůstanou třísky nebo střepy. Žádná chemická sloučenina se nerozpadne v nic a žádná energie docela nevyšumí. Jen Bůh může z něčeho učinit nic, a to především z tvého hříchu, z tvé hříšné minulosti. My lidé jsme v otázce viny a zanedbání jacísi přežvýkavci. Stále se nám to vrací, jsme trýznění výčitkami, nemáme čisté svědomí. Ale vzhůru srdce, smíme to unést a mít potěšené svědomí, vždyť ačkoli to v nás ještě občas zahlodá, u Pána Boha se to proměnilo v nic, jakoby to nikdy nebylo. V Heidelbergském katechismu (otázka 56) se nám zvěstuje, že pro zadostiučnění Kristovo nechce Bůh už vzpomínat na žádný náš hřích.

Jan Pokorný

Naléhavé sdělení

Kostnická jednota měla po dobu půl století své sídlo, redakci a administraci Evangelického týdeníku Kostnických jisker v budově ústředí Evangelické církve metodistické v Praze 2, Ječné ul. 19. Měli jsme na této výhodné adrese v centru Prahy dostatečné prostorové podmínky za velice vstřícný, vpravdě bratrský nájem. Jsme za tuto minulou příležitost a dosavadní spolupráci opravdu vděční. V současné době ale metodistická církev námi užívané místnosti potřebuje pro své účely, a tak nám nezbývá než se přestěhovat.

I když ještě není zcela rozhodnuto kde najdeme podmínky pro své další působení, je naprosto zřejmé, že si pohoršíme jak co se týká výhodnosti adresy, tak velikosti kanceláře i potřebného archivu, ale také vzrostou náklady na nájem a provoz. Rovněž přestěhování a likvidace nepotřebných věcí budou vyžadovat mimořádné výdaje. Mnozí si dovedete představit, co spolek se 100letou tradicí dokázal nashromáždit za množství tiskovin, knih, zápisů, účetních knih, výkazů, nábytku, zařízení atd. Kteří si to představit nedovedete, máte velkou výhodu a klidnější spaní... Tato situace znamená, že několik dalších týdnů budou naši spolupracovníci – a všichni ochotní dobrovolníci, které rádi uvítáme – vytíženi snahou, aby přesun mohl proběhnout podle plánu a abychom s sebou brali jen to, co je nutné, zároveň však nezničili důležité historické materiály nebo to, co bychom v budoucnu potřebovali.

Jsme rádi, že jsme minulý rok neukončili s dluhy /jak to bylo v řadě uplynulých let/, ale ani jsme nemohli vytvořit nějakou rezervu pro mimořádné, ale nutné náklady. Doufáme, že tuto situaci naši členové, čtenáři a příznivci s porozuměním pochopí a svými mimořádnými dary a příspěvky, např. na účet č. 228961190/0300 pomohou překonat toto nesnadné období.

Byli bychom rádi, kdyby se tento přesun a všechny s ním spojené akce nepromítly do naplánovaného vydávání a úrovně Evangelického týdeníku Kostnických jisker. Prosíme však o shovívavost, pakliže se vše nezdaří podle našeho přání.

O dalším vývoji, především o budoucí adrese a spojení, vás budeme informovat, jakmile sami budeme vědět.

S bratrskými a sesterskými pozdravy

Předsednictvo Kostnické jednoty – Sdružení evangelických křesťanů, o.s.

Červený kostel v Brně

ZAOSTŘENO NA BLÍZKO

Náboženství a politika

Nejít cestou směřování náboženství a politiky – nejednou to zaznělo na pozoruhodném semináři, jenž se konal v Praze (12.2.2011) a byl připraven Křesťansko-sociální platformou ČSSD. Ocenit je třeba široký výběr řečníků, náboženského i politického spektra. Nikdo z přítomných se rozhodně nenudil. Pohledy přednášejících nebyly naprosto uniformní a sál byl plný posluchačů neváhajících rozpoutat diskusi.

Jan Sokol přiznal, že nemá žádný recept na to, „jak dostat křesťanská témata do politiky.“ Vyslovil i rozpaky nad tím, že křesťané se nejednou neprosadí, a to pro odlišný přístup, kdy jim není dovoleno totéž, co jiným. Nejdou do konfliktů a sporů vedených často nepřístojným stylem. Ostatní z toho paradoxně profitují. Nedokázal však zcela rozptýlit rozpaky nad tím, že je při nich přítomna i nešikovnost, ba mindráky křesťanský se profilující politiků. Ti by přece měli být přesvědčivější, důvěryhodnější, ba jiskřit přehledem a druhé strhnout na svou stranu.

Tomáš Tožička se ve svém referátu zabýval křesťanským sklonem k nadřazenému a ochránářskému přístupu, vedle pokusu aktivních zásahů státu do života společnosti. Stavěl na protikladu jihu a severu. Ztotožňoval se s nadějami vkládanými do kontroverzních typů, jako je Mugabe, a upadal do nekritického obdivu k jihoamerické teologii osvobození. Z jiných příkladů zmínil jen M. L. Kinga a vůbec se nevysslovil k situaci v naší oblasti, na sever od Alp, kde Richard von Weizsäcker i Johannes Rau (zvaný v sociální demokracii „Bruder Johannes“) se stali německými prezidenty. Celé vystoupení bylo pak prošípano technickými termíny a zkratkovitým, řečnickým „fachaparátem“.

Vladimír Špidla navázal na novozákonní akcenty „nejmenších, kteří jsou ceněni jako největší, bezcenní jako cenní“ v protikladu k dnešnímu konceptu úspěšnosti. Herakla postavil proti Ježíšovi, jenž akceptuje člověka, který nemá žádnou hodnotu; lidské bytí nelze podříditi přednostně ekonomickému hledisku. - Jedním ze svých vyjádření žel poněkud oživil diskusi ohledně restitucí, což nebylo jeho tématem a mělo to i tak zůstat stranou.

Jiří Hoblík připomněl na základě Lutherova učení o dvou regimentech, že ten světský nemůže a nesmí vládnout lidské duši. Křesťan přitom smí být vnitřně neposlušným občanem, nikoli však v odporu se zbraní. Zdůraznil, že protestantismus nedisponuje žádnou speciální naukou a poukázal na jeho rozmanitost; vede spíše k rozhovoru a navíc nemá žádná autori-

Dokončení na str. 2

Z církví doma i ve světě

BOJ ZA PRÁVA NÁBOŽENSKÝCH MENŠIN V PÁKISTÁNU

Pákistán, RV. „Mým primárním závazkem je sloužit lidem. Boj za křesťanské a utlačované komunity bude tedy pokračovat," řekl Shahbaz Bhatti, pákistánský ministr pro záležitosti menšin. Potvrdil tak ochotu obhajovat práva nejslabších, a to i navzdory tomu, že dojde ke zrušení jeho ministerstva, jak nedávno avizoval pákistánský prezident Asif Ali Zardari a předseda vlády Yousaf Raza Gilani. Aktivní politik bojuje za zrušení nehumáních a diskriminačních zákonů v Pákistánu od roku 2008, kdy bylo ministerstvo vytvořeno. Mezi jeho úspěchy patří: 5 % pracovních míst ve veřejných úřadech vyhrazených pro menšiny, nebo znovuotevření misijních škol.

VÝBOR ČLENSKÝCH CÍRKVÍ SVĚTOVÉHO LUTERSKÉHO SVAZU V ČESKÉ REPUBLICE

Olomouc, ECAV. Českobratrská církev evangelická v Olomouci hostila začátkem února Výbor členských církví Světového luterského svazu. Na jednání se setkali členové výboru Adam Ciešlar, Gerhard Frey-Reininghaus, Daniela Hamrová, Jana Rumlová, Marek Říčan a Daniel Ženatý. Řešili organizační otázky v souvislosti s přípravou setkání církevních představitelů evangelických církví v Evropě, které bude v květnu, stejně jako i zasedání pracovní skupiny Gustav-Adolfského spolku a Evangelických diasporních činností v Evropě a Brazílii. Setkání se zúčastnil i předseda Ekumenické rady církví na Slovensku Miloš Klátik. Přítomným členům výboru představil ekumenické aktivity na Slovensku a aktivity Evangelické církve v rámci oslav 500. výročí Lutherovy reformace.

ZÁSTUPCI KŘESŤANSKÝCH CÍRKVÍ EVROPY V SRBSKU

Bělehrad, SIR. Přínos křesťanů k budování národní identity a evropské integrace byl hlavním tématem výročního setkání společného výboru Konference evropských církví a Rady evropských biskupských konferencí. Setkání se konalo v hlavním městě Srbska ve dnech 17. – 20. února. Účastníci se zaměřili na problematiku náboženské svobody, ekumenismu, ekonomické krize, pokoje, přítomnosti Romů v zemích Evropy, či na vztahy mezi křesťany a muslimy v Evropě.

PŮŤ DŮVERY V CHILE

Chile, TAIZÉ. 8.000 mladých lidí z krajín južnej Afriky, Severnej Ameriky a Európy sa zúčastnilo púte organizovanej spoločenstvom Taizé v Santiagu, Chile. Počas stretnutia sa veriaci pri jednotlivých zastaveniach zamýšľali nad odkazom Kristových slov. Do svojich domovov odchádzali s otázkou na každý deň: ako môžem žiť v Kristovi svoj život? Na konci februára sa do oblasti Santiago vrátia dvaja bratia z Taizé. Budú tam viesť modlitby, pomáhať chudobným a sprevádzať mladých návštevníkoch v hľadaní odpovedí na životné otázky a význam kresťanskej dôvery.

Ekumenická rada cirkví v Slovenskej republike

Náboženství a politika

Dokončení ze str. 1

tativní, natož autoritářské zřízení.

Jiří Pehe varoval před umělým vytvářením vakua, jež neslouží ani sekulární politické angažovanosti, ani církvi. Karel Flos pak odkázal přítomné na křesťanské kořeny v programu sociální demokracie. Deklaroval také, že ač katolík, váží si velice Jednoty bratrské pro její sociální ethos. Petr Uhl pak přispěl výstrahou, aby nebyl vyhrocován vztah církve a státu a pěstovány předsudky vůči Římskokatolické církvi.

Erazim Kohák se rozpomněl na německé „Gott mit uns" na výstroji armády a to již od dob Viléma Německa. Lásku k Bohu a lidem vysvětlil jako volnost od toho, co svazuje. Sám vyhlíží osvobození lidstva od závislosti na zlu a od návyků zla a vybízel k životu ve svobodě, tj. k vděčnému konání dobra.

Jiří Nečas ilustroval ohrožení lidstva na řadě případů (například tím, že letecký benzín není zdaněn!). Zabýval se přírodními zdroji, lidskou prací a situací lidstva v globalizovaném světě. Na situaci aplikoval citát z Gándhího: Země je dostatečně bohatá pro potřeby každého, nikoli pro chamtivost každého.

Všichni přítomní byli ostražití, když Ivan Štampach všem předložil hádanku. Šlo o dva citáty a přítomní měli určit, kdo je jejich autorem. Když nikdo tu odvahu neměl, uvedl, že na jiném semináři z deseti lidí osm ty texty považovalo za vyjádření bolševických názorů. Přitom šlo o encykliky Lva XIII. a Pia IX (1891 a 1931). Zazněla v nich i teze o možnosti zespolečenštění výrobních prostředků. Člověka je třeba chránit jako svobodnou a nezávislou bytost, kterou je nepřípustné redukovat, ani činit z ní pouhé kolečko v mechanismu.

Dvakrát během odpoledne byla dána příležitost k dotazům a rozhovoru, čehož bylo bohatě využito – uznání patří i moderujícím Františku Bublanovi a Martinu Chadimovi. Jednoznačně z celého odpoledne vyniklo hledisko zajímat se o věc samu a podtrhnout křesťanské podněty, a to bez jejich jakékoli ideologizace tou či onou stranou, což by poškodilo sociální demokracii v prvé řadě a nikomu neprospělo.

Psáno pro christnet.cz a Evangelický týdeník

Jan Kašper

Kdo nechce změnu, neměl by mít děti

Ulrich Parzany v České republice

Německý evangelický farář a evangelista Ulrich Parzany navštívil Českou republiku ve dnech 11. – 19. září 2010. Jeho návštěva navazovala na dlouholetý program ProChrist, při kterém je vždy z některého německého města vysílán satelitní přenos ekumenických evangelizačních shromáždění. Řada sborů a farností nejružnějších sborů vyzkoušela v minulých letech možnost vstoupit prostřednictvím moderní komunikační technologie do dobře připravených evangelizačních shromáždění. Také v naší zemi jsou ti, jimž tato shromáždění pomohla v cestě ke Kristu.

Ulrich Parzany (69 let) je v Německu znám nejen ze svých evangelizací. Řadu let aktivně pracoval ve vedení Německé evangelické aliance a pod jeho vedením působila řadu let také YMCA. Parzany byl také pozván jako řečník na konference Together for Europe (Společně pro Evropu), kde se již vícekrát setkali zástupci duchovních hnutí Katolické církve i církví protestantských. Parzany udržuje živé ekumenické kontakty, jak o tom svědčí také jeho loňská návštěva Prahy a rozhovor s kardinálem Miloslavem Vlkem.

V roce 2010 přijel farář Parzany do České republiky nejen zvěstovat evangelium, ale také vést semináře o evangelizaci v dnešní Evropě. Během několika dní kázal a přednášel v Praze, Opavě, Brně, Vsetíně, Náchodě a na Těšínsku. Většina shromáždění byla připravována ekumenicky. Znovu se potvrzovalo, že konverze ke Kristu je pro všechny křesťany společná a vyjadřuje nalezení podstaty evangelia v ukřižovaném a vzkříšeném Ježíši.

Není smysluplné zachytit výtahy prezentací evangelia. Pro zájemce je možné doporučit možnost vyslechnout některé homilie na webu české pobočky ProChrist (www.ProChrist.cz). Připomenout je ale možné některé důrazy ze seminářů o evan-

gelizaci. Ulrich Parzany všem duchovním a pracovníkům křesťanských církví velmi silně podtrhoval: „Kdo nechce změnu, neměl by mít děti." Jeho příměr vycházel ze života rodin, kde narození nového dítěte znamená velké nasazení rodičů i širší rodiny. Je třeba připravit dětskou postýlku, oblečení pro novorozence a desítky dalších věcí. V domácnosti je třeba mnoho věcí upravit a změnit. Rodiče malých dětí často chodí s kruhy pod očima, protože bývají nevyspalí, unavení. Péče o narozené dítě vyžaduje čas, síly a finanční prostředky. Bez pomoci druhých by narozené dítě nepřežilo. Z tohoto obrazu rodinného života Parzany přešel k analogii narození duchovního dítěte v církvi. Člověk je zastaven na své cestě Kristem, alespoň trochu poznal svůj hřích a potřebu Božího odpuštění. Co udělá jeho nová rodina – církev? Nebude se o něj starat, nebo ho vezme do společenství a bude s ním srozumitelně komunikovat a ujasňovat základy křesťanské víry, přidá pastora-ci, zpověď, katechezi, křest svatý a vezme ohledy na zařazení z Ducha svatého nově narozeného mladého křesťana do Kristova těla. Pokud se o nového křesťana nebudeme starat, můžeme za čas zjistit, že v církvi našel svůj duchovní domov.

Ulrich Parzany hovořil o zkušenostech z evangelizačního zvěstování v evropském kontextu. Tam, kde se další lidé přihlásí ke Kristu, je třeba se jich ujmout a podat pomocnou ruku. Z dlouholetých zkušeností evangelizací pod hlavičkou ProChrist se ukázalo, že tam, kde se s nově narozenými duchovními dětmi dále pracuje a pomáhá se jim, tam jich zůstává v církvi 90 %. Tam, kde se jich místní sbory a farnosti neujmou, zůstává jich pouze kolem 30 %. Parzany hovořil velmi vážně o situaci evropského křesťanství. Podle jeho názoru některé sbory a farnosti nežijí pro evangelizaci. Starají se převáž-

ně o sebe a své potřeby, a ne o společnost, do které je Kristus poslal. Parzany hovořil dokonce o sborech a farnostech, které jakoby užívaly duchovní antikoncepci. Nechtějí duchovní děti! Vždyť by to znamenalo se o ně starat, pečovat, chránit, sytit, pomáhat dělat první kroky na cestě víry. Člověk, který nově uvěří v Krista, si s sebou nese svou kulturu, svou stupnici hodnot a je třeba vést rozhovor o tom, co je přijatelné a co je v rozporu s křesťanskou etikou. Některým křesťanům a někdy dokonce církevním pracovníkům se žel nechce do kontaktu a do práce s dnešním evropským člověkem, ať už sekulárním, náboženským, postmoderním, nebo do jaké kategorie můžeme některé své spoluobčany zařadit. Církev v Evropě se dnes nachází v situaci, která v řadě aspektů připomíná situaci křesťanství 1. století. Někteří nevědí o Bibli a o Kristu téměř nic. Žijí ve svých sekulárních či pohanských světónázorech. Parzany byl ve shodě s důrazem papeže Jana Pavla II., který vícekrát zmiňoval potřebu reevangelizace Evropy.

Co dnes znamená evangelizovat? Parzany na tuto otázku odpovídá rozbořem významu slova „metoda". Toto slovo se skládá z řeckého výrazu hodós (cesta) a předložky metá (s někým, s něčím). Methodos znamená cesta za něčím. Evangelizace potřebuje metodu. Je to cesta za něčím, konkrétně za nesením Kristova evangelia slovy i životem. To nelze dělat jen jednou metodou. Již v biblických spisech nacházíme různé metody. Evangelizace pevně patří k misijnímu poslání církve. Evangelizovat ale nemůžeme jen určitým vymezeným způsobem. Nemá cenu stavět metody proti sobě. Víra je tak úžasná a vede k bohatství duchovních zdrojů a darů Ducha svatého.

Pavel Černý

Dokončení příště

Židovská obdoba reformace

(Dodatečně k jednomu výročí)

Rabín Jonathan Romain v týdeníku CHURCH TIMES připomíná, že roku 1810 proběhly v Seesenu v centrálním Německu první reformované židovské bohoslužby. Společné prvky s tzv. druhou (tj. světovou) reformací spatřuje v tom, že do bohoslužby byl (kromě hebrejštiny) zaveden též národní (místní) jazyk, a zejména pak v přesunu kázání do středu bohoslužby. Za hlavní rozdíl považuje, že reformátoři usilovali o reformu celého křesťanstva, kdežto reformovaná forma judaismu chtěla od počátku s formou ortodoxní koexistovat.

Jako mimořádně závažné vyzdvihuje zrušení dosavadního nepsaného tabu: K účasti na reformovaných židovských bohoslužbách byli přizváni i místní křesťané. Reformovanou (Jacobsonovu) bohoslužbu v roce 1810 prohlašuje Romain za židovskou obdobu Lutherových 95 tezí.

Prof. Jan Milič Lochman upozornil na některé podobnosti mezi reformacním křesťanstvím a zenovým buddhismem. Zdůraznil zároveň, že

se jedná o podobnost vnější. Rabín Romain upozorňuje na to, že mezi reformovaným judaismem a reformovaným křesťanstvím je nejenom podobnost, ale příbuznost.

Koptští křesťané v Egyptě mimo hru

Změny, jež následují v Egyptě po pádu Mubaraka, zřejmě nic nezmění na životě tamních křesťanů jako občanů „druhého řádu". A to pokud jde právě o tradiční Kopty, o křesťanech protestantských ani nemluvě. Armáda, která po páteční demisi Husního Mubaraka převzala kontrolu nad Egyptem, ostentativně marginalizuje koptské křesťany. Do nově zřízené komise pro revizi ústavy, která rozhodne o budoucnosti země, nepozvala žádného představitele Koptů. Nechybějí v ní však delegáti islámských skupin, včetně extremistického Muslimského bratrstva. Jak poznamenal Naguib Guebra`l, předseda Egyptské unie pro lidská práva, tento postup diskredituje novou vládu v očích křesťanské menšiny. „Miliony Koptů s takovým složením komise nesouhlasí," zdůrazňuje Guebra`l. Rozhodnutí armády se navíc zpronevňuje zásadám nedávné revoluce, v níž křesťané sehráli rovněž podstatnou roli a stejně jako muslimové zaplatili mnoha oběťmi.

kar/christnet

V domově pro seniory Diakonie ČCE blahopřáli ke 105. narozeninám

Nejstarší obyvatelka města Dvůr Králové nad Labem, paní Růžena Mrkvičková, oslavila ve středu 16. února úctyhodné 105. narozeniny. Připomenutí vzácného životního jubilea proběhlo mj. za účasti starostky města ve středisku Diakonie ČCE ve Dvoře Králové, kde paní Mrkvičková již deset let žije. Patří mezi klienty domova, v němž je poskytována seniorům potřebná pomoc. Paní Mrkvičková se narodila v roce 1906 ve Dvoře Králové jako první ze tří sourozenců. Vyučila se dámskou krejčovou a toto řemeslo ji provázelo celý život. Dostávala se díky němu do kontaktu s mnoha lidmi, kterým šila šaty na zakázku. Oslavenkyně také vděčně vzpomíná na hezké manželství, ve kterém prožila se svým o 12 let starším manželem celých 48 let. Snahu o dobré vztahy s druhými lidmi považuje za podstatný rys svého života: „Ono se nám hned lépe žije, když se snažíme s lidmi vycházet v dobrém," vysvětluje. Celý život se zajímá o dění ve svém okolí, pravidelně čte noviny, sleduje televizi a těší se z návštěv svých blízkých.

„Paní Mrkvičková obdarovává lidi úsměvem, na svůj věk se těší dobré kondici a k životu se snaží stále přistupovat v rámci svých možností aktivně," shrnuje ředitel královédvorského střediska Diakonie ČCE Zdeněk Hojný. Společné oslavy se kromě dalších klientů a zaměstnanců Diakonie zúčastnili zástupci města Dvůr Králové nad Labem v čele se starostkou Editou Vaňkovou, která pográtulovala nejstarší obyvatelce města.

Reportáž o 20.století

V rámci setkání s mládeží Církve bratrské jsme jednoho únorového večera navštívili bratra Josefa Meruňku a jeho milou paní. Oba patří do sboru Českobratrské církve evangelické v Novém Městě pod Smrkem. Život bratra Meruňky bylo jedno veliké dobrodružství, i když na některé momenty a etapy životní dosti nerad vzpomíná. Narodil se v r. 1920 v české vesnici u ukrajinského Žitomiru. Rodina se živila velmi pracně v zemědělství (brambory, chmel, řepa, dobytek...), a tak dobrá strava byla vzácná a peníze skoro nebyly. Pan Meruňka vzpomíná, jak museli už jako děti pracovat, a to i ve škole, kde pomáhali školníkovi. Od té doby ví, že když se člověk nenaučí pracovat v dětství, že už mu pak vždycky bude práce smrdět. Kromě prací na poli chodil malý Josef do ukrajinské školy a pak také do školy německé. Když se naučil německy a prošel si učitelským kurzem, začal němčinu učit. Učil rád. Našel si české děvče – Boženku Součkovou. Brzy poznali, že patří k sobě. Do toho ale přišla válka. Nacisté doslova převálcovali Ukrajinu a vytáhli na Moskvu. 20letý Josef se chtěl spolu s ruskou armádou nacistům postavit, ale protože byl Čech, řekli mu, že Čechům se v těchhle časech nedá věřit, a ať se prý vrátí domů. Později se však přece jen přes NKVD dostal do jednotek rozvědčků. Moskva ho vyškolila a spolu s 20 dalšími parašutisty vyhodila do kraje v okolí jeho rodiště. Nacistická policie však postupně všechny dostala, většinu zastřelila v přestřelkách, až na dva, z nichž jeden byl Josef. Pak oba padli vysílením do rukou nepřátel. Jistí Ukrajinci je zajali a německé okupační policii předali. Jen tak tak, že unikli popravčí kulce. Naštěstí byli převezeni do koncentračního tábora. Na přímluvu rodiny byl Josef propuštěn domů, ale pak opět zatčen a uvězněn

nanovo. Němci však brzy pochopili, že Josefova znalost němčiny se jim bude hodit. Zajatý Josef tedy začal tlumočit. Časem mu byl nastaven režim volnější, takže mohl i vycházet z tábora. Toho využil a ... utekl. Přidal se k partyzánům a s nimi byl až do konce války. Po válce si ho však předvolali do Moskvy. „Jak to, že ses dostal z německého vězení, když to přece není možné? Jsi špión!" Bez řádného soudu za přítomnosti tří důstojníků byl odsouzen k deportaci na Sibiř. Napsal Božence: „Nečekej na mě, ale vdej se." Vědělo se, že ze Sibíře se už jen tak někdo nevrátí. Na Sibíři spolu s ostatními vězni těžil nikl, tehdy vzácnou surovinu, které měly nedostatek i Spojené státy americké. Ale vězně už nikdo neocení... Stravovali se shnilou mrkví a přemrzlými bramborami, které si museli odkopávat ze složené hromady krumpáčem. Jednou se Josefovi udělalo tak zle, že myslel, že to už je konec. Spousta vězňů tam na střešní potřeze zašla. Přítel mu poradil, ať tři dni nejí ani nepije. Jedině to ho prý zachrání. Uposlechl. Napil se až 4.den a přežil. Od mrazu vězňům bělala tvář. Suchý mráz, který někdy dosahoval až -60°C, jste už necítili. Musel s vámi prudce zalomcovat přítel, abyste se zahřáli. Po devíti letech, za Chruščova, byl Josef předčasně propuštěn. Ale ani pak prakticky nebylo možné se vrátit na rodnou Ukrajinu jen tak. Sibiřští vězni sice byli propuštěni z lágru, ale museli si ponechat trvalý pobyt u tamních úřadů a na nich se i pravidelně hlásit. Prakticky nemělo smysl se ze Sibíře stěhovat, protože jste stále byli sibiřskými nevolníky. Znamý Josefovi napsal, že by věděl o ženě, která by za ním na Sibiř přijela a vzala si ho. Takto se tedy Josef oženil, manželství však bylo bezdětné. Osvojili si pak děvčátko z dětského domova. Přece jen pak ale směli žít na Ukrajině, a opustit tedy

O Diakonii ČCE
Diakonie ČCE je jednou z největších nestátních organizací zabývajících se sociálními službami a občanskou pomocí s více než dvacetiletou obnovenou činností. Celorepublikově poskytuje sociální, zdravotní, pastorační a vzdělávací služby; denně pomáhá tisícům klientů v nepříznivých životních situacích – od rané péče, pomoci rodinám s dětmi s postižením, přes provoz nízkoprahových klubů pro mládež až po četná seniorská zařízení či hospic pro umírající. Diakonie ČCE poskytuje služby ve 33 střediscích a 8 speciálních školách. Pracuje zde přes 1500 zaměstnanců a 1000 dobrovolníků. Aktuálně nabízí 126 sociálních služeb registrovaných dle zákona o sociálních službách.

Více informací na www.diakoniecece.cz

Kontakty
* Mgr. Vendula Kodetová, PR Diakonie ČCE, m: 739 244 788, e-mail: kodetova@diakoniecece.cz
* Mgr. Zdeněk Hojný, ředitel střediska Diakonie ČCE ve Dvoře Králové, m: 604 185 740, e-mail: hojny.dk@diakoniecece.cz

drsnou Sibiř. Pan Meruňka byl rehabilitován a stát se mu omluvil. Při nejrušnějších výročí Velké vlastenecké války pak byl i pravidelně vznamenáván. Adoptovaná dcera vyrostla, ale k rodičům se chovala nevďečně. Josef ovdověl, dcera se k němu už neznala. Přišel o dům a chtěl všechno spálit. A tehdy mu přišel ten dopis... Boženka napsala - z Čech, z Nového Města pod Smrkem. 60 let se neviděli... Josef tedy vyrazil. V Novém Městě se na ni doptal a Boženka ho hned poznala: „Pepo!" Co s těmi 60 roky, které je rozdělily? Vyprávět si o nich, nebo nad nimi jen mávnout rukou? Josef se sem do Města přistěhoval, načež si Boženku vzal. Loni mu bylo 90 let. Hospodaří spolu stále. Velmi vřelé to u nich bylo.

Adam Balcar, ev. farář v Novém Městě pod Smrkem

Pozvánky

CELOPRAŽSKÉ SETKÁNÍ SVĚTOVÉHO DNE MODLITEB se koná v pátek 4. března od 17 h v modlitebně Bratrské jednoty baptistů v Praze 2 (Vinohradská 68). Letošní program připravily ženy z Chile. Upřímné pozvání všem.

* * *

EKOLOGICKÁ SEKCE ČESKÉ KŘESŤANSKÉ AKADEMIE zve na besedu s biologem, filosofem a spisovatelem prof. RNDr. Stanislavem Komárkem o smyslu biologických druhů a jejich ochrany. Beseda bude v úterý 8.března 2011 od 17.30 h v přízemí kláštera Emauzy v Praze 2, Vyšehradská 49.

JNe

Novinky

DVĚ PŘEDNÁŠKY PROFESORA LOCHMANA

V našem národě není mnoho těch, kteří by se stali rektory basilejské univerzity. Českému čtenáři jsou teď dostupné dvě přednášky, které v této funkci při výročních slavnostech tohoto předního evropského vysokého učení v listopadu 1981 a 1982 proslovil prof. ThDr. Jan Milič Lochman. Tématem první přednášky, ve které silně zaznívají motivy české reformace, je „Horlivost pro pravdu a tolerance", název druhé nazvuje na listinu Švýcarské konfederace, která začíná slovy „Ve jménu Boha Všemohoucího". Do češtiny je nyní přeložil Bohuslav Vik, úvod napsal prof. ThDr. Pavel Filipi. O grafickou úpravu této asi padesátistránkové publikace se postaral Karel Fon, vytiskl REPRONIS v Ostravě. O vydání nákladem 150 výtisků se postarali Lochmanovi žáci a přátelé. Režijní cena vychází na 30 Kč. Brožura je k mání u Ludvíka Klobásy (675 60 Myslibořice č. 1) a Jana Trusiny (674 01 Třebíč, Pa-lackého 33, trusina.trebic@seznam.cz).

Jan Trusina

Bohoslužby

SENIORÁT PODĚBRADSKÝ

Českokatolická církev evangelická

Bošín - Ne 9,30 h
Bošín č. 44, Křinec a f. Kateřina Roskovcová

BRANDÝS N. LAB., - Ne 9,30 h
Horova 1885. f. Jan Kašper

ČESKÝ BROD - Ne 9,30 h
Za Nemocnicí 1159, f. Magdaléna Trgalová (na MD), f. Marek Lukášek

CHLEBY - Ne 8,30 h
Chleby č. 55, Bobnice, j. Miroslav Německý, a f. Václav Hurt

KOLÍN - Ne 9 h
Politických vězňů 560, f. Blahoslav Matějka

KOVÁNEC - Ne 8,30 h (a c)
Kovánek č. 14, Skalsko f. Michal Šimek

KRAKOVANY V ČECHÁCH - Ne 10,30 h
Krakovany v Čechách č. 59, f. Jaroslav Kučera

KUTNÁ HORA - Ne 9 h
Jiřího z Poděbrad 308/4, f. Jaroslav Fér

LIBENICE - Ne 10,30 h (a c)
Libenice č. 69, a f. Blahoslav Matějka

LIBICE N. CIDL. - Ne 10 h (posl Ne v měs. v MS Diakonie ČCE Husova 2)
Ke hradišti 12, f. Martin T. Zikmund

LYSÁ N. LAB. - Ne 9 h
nám. B. Hrozného 442/16, f. Emanuel Vejnar

MĚLNÍK - Ne 9 h
Krombholcova 548, f. Hana Pfannová

MLADÁ BOLESLAV - Ne 10 h
Husova 199/15, f. Václav Hurt

MŠENO U MĚLNÍKA - Ne 10 h
Boleslavská 9, f. Michal Šimek

NERATOVICE-LIBIŠ - Ne 9,30 h
Školní 44/1, f. Miroslav Pfann

NYMBURK - Ne 10 h
Smetanova 14/613, f. Kateřina Roskovcová

PEČKY - Ne 9 h
Husovo nám. 480, f. Blahoslav Hájek

PODĚBRADY - Ne 9,45 h
Husova 141, f. Pavel Dvořáček

PŘEDHRADÍ - Ne 9 h
Předhradí č. 36, Pňov, f. Helena Junová

VELENICE - Ne 8,30 h
Velenice č. 34, Dymokury, a f. Pavel Dvořáček

VELIM - Ne 10 h
Sokolská 26, a f. Blahoslav Matějka

ZRUČ N. SÁZAVOU - Ne 9 h (a c e)
Zahradní 189, a f. Jaroslav Fér

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Řídí redakční rada.
Redaktor: Ladislav Mečkovský
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů. Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 481 Kč, jednotlivé číslo 13 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí:
* V zastoupení vydavatele společnosti Mediaservis s.r.o., Zákaznické Centrum, Vídeňská 995/63, 639 63 Brno nebo P.O. Box 63, 639 63 Brno. Příjem objednávek: tel: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: predplatne@mediaservis.cz.
Příjem reklamací: tel: 800 800 890. Smluvní vztah mezi vydavatelem a předplatitelem se řídí Všeobecnými obchodními podmínkami pro předplatitele.
Objednávky do zahraničí zajišťuje Mediaservis s.r.o., administrace vývozu tisku, Paceřická 277/3/1, 193 00 Praha 9, tel: +420 271 199 250, fax: +420 271 199 902
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X

Poznávací zájezd do Izraele

Ve dnech 1. – 20. listopadu 2011 se koná poznávací zájezd do Izraele. Přenocování v hotelech v Eilat, Jeruzalémě a v Haifě.

Přes den cesty autobusem za poznáváním biblických míst.

Cena na osobu: 11.000 Kč za letenku a 1.195 USD za služby v místě.

V ceně je vše, tedy ubytování s polopenzí, autobus, všechny vstupy dle programu a služby průvodce.

Zveme vás k účasti.

Dotazy nebo přihlášky možno poslat na adresu: manželé Mikuláš + Anita Zoubkovi, Žižkova 1161/27, 358 01 Kraslice, telefon: 352 696 085, mail: mikulas.zoubek@seznam.cz.